

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת שבת			גיליון מספר	מוקדש לע"נ
משפטים	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	32	הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו
	16:37	16:54	16:51	17:53	17:54			

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

כתוב בפרשה: "וכי ימכור איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים". דרש על כך חכם מנחם מנשה זצ"ל בספרו "אהבת חיים" שאיש זה הקב"ה. בתו זאת הנשמה. "לאמה" הכוונה לגוף שהנשמה יורדת לתוך גוף. "לא תצא כצאת העבדים" משמע שכשאדם נפטר ונשמתו יוצאת, שידאג שלא תצא כעבד לבושה סחבות אלא מלאה בתורה ומצוות. ועל כך משל: ראובן היה חבר של המלך ויום אחד הזמינו המלך אליו. לראובן היו 4 חברים, ששלושה מהם חברים טובים והרביעי לא כל כך. פחד ראובן ללכת לבד אז שאל את חברו הראשון אם יסכים לבוא עמו. אמר החבר שהוא אדם פשוט כמוהו ולא יוכל לבוא איתו עד למלך אלא רק עד השער החיצון. פנה לחברו השני והוא גם התחמק ואמר שהוא כבד פה ולא יוכל לבוא אך בגלל שאוהב אותו יביא לו בגדים יפים שיהיה לו כבוד מול המלך אך ייתכן ששוטרי המלך ייקחו ממנו הבגדים. פנה לשלישי וגם הוא אמר שלא יוכל שכן הוא 'עץ יבש' ולא יכול לבוא לפני המלך. לבסוף הלך לבד ובדרך פגש את החבר הרביעי. שאל אותו החבר לאן הוא הולך וסיפר לו כל מה שקרה עמו. שאל החבר: למה אותי לא שאלת? אמר ראובן: אם שלושת חבריי הטובים לא רצו לבוא אז אתה היית בא? הרי איננו חברים כל כך. ענה החבר: אדרבה אבוא איתך למלך. הנמשל הוא שכשאדם נפטר הוא הולך לעמוד לדין לפני המלך. פונה למשפחתו שיבואו עמו אך הם אומרים שיוכלו ללוות אותו רק עד השער החיצון דהיינו הקבר. החבר השני שהוא הכסף הוא כבד פה, אינו יכול לעזור לאדם בדין אלא שמסכים לתת לו בגדים יפים דהיינו תכריכים וחלקת קבר אך אם האדם קנה אותם מכסף גנוב לא יעשו לו כבוד התכריכים ו"שוטרי המלך" ייקחו אותם. החבר השלישי זה הבתים שאדם בנה בעולם והם כעץ יבש שלא יועילו כלל. לבסוף פוגשים בחבר הפחות טוב: התורה, ודווקא היא תבוא איתנו לפני המלך ותגן עלינו. בע"ה מברך אתכם שנזכה להעריך את התורה והמצוות יותר מכל הבלי העולם הזה כי בסוף זה מה שיבוא איתנו לעולם האמת. אוהב אתכם, שבת שלום :-)

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

כ"ז שבט: ד ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: ה ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת: ו וינחמו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל: ז מה נעשה להם לנוחרים לנשים ואנחנו נשבוענו ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו לנשים: ח ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המחנה מיביש גלעד אל הקהל: ט ויתפקד העם והנה אין שם איש מיבשי גלעד: י וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצו אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי גלעד לפי חרב והנשים והטף: יא וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר תחרימו:

(שופטים כא, ד-יא) (ע"פ שולחן ערוך אורח החיים סימן תק"פ סעיף ב וסדר הפסוקים)

מר"ן **בן איש חי** - פרשת משפטים שנה שניה.

ב. יש אומרים דאין איסור לחתוך פירות וירקות דק דק, אלא בחותך ומניח לסעודה אחרת לבו ביום, אבל אם אוכל לאלתר או תוך שעה אחת, מותר לחתוך דק דק, וכמו שכתבתי בדין הבורר. ויש מחמירין לאסור לחתוך דק דק בכל גוונא אפילו לאכול לאלתר. ובמקום שנהגו היתר, אין למחות בידם; ורק צריך להזהירם שלא יעשו כן אלא לאכול לאלתר או לסעודה שהיא סמוכה תוך שעה אחת. ופה עירנו בגדד נוהגים היתר לחתוך דק דק, שעושין "צלאתה" מפירות וירקות בשבת, וצריך להזהירם שלא יעשו לצורך סעודה אחרת שהיא אחר שעה אחת.

ג. אין איסור טוחן נוהג אלא בגדולי-קרקע, אבל בשר מבושל או צלי, או גבינה וכיוצא בהם שאינם גדולי-קרקע, מותר לחתוך דק דק לצורך אותו היום, ואפילו בבוקר לצורך סעודת בין-הערבים. ומיהו, אסור

לגרור הגבינה במורג חרוץ המיוחד לה בימי החול אפילו לאכול מיד, דמחזי עושה כעובדין דחול, ועוד דהוי כשחיקת סממנים במכתשת שלהם; אלא יגררנה בסכין וכיוצא, דלא הוי דרך חול.

זרע שמשון - פרשת משפטים אות ט'.

וְעַבְדְּתֶם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבִרְךְ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶיךָ וְהִסְרִיתִי מַחֲלֵה מִקְרָבְךָ. (כג כה): יש לדקדק שנסמך והסירותי מחלה מקרבך לוברך את לחמך, דלכאורה יותר היה ראוי להסמיק את הברכה של הצלה מחולי לברכת אריכות ימיהם שבהמשך הפסוק, את מספר ימין אמלא. נראה לפרש משום שהחולי תלוי במזונות, וכפי שמצינו בגמרא (ב"ק צב:) לדרוש בפסוק זה, מחלה זו מרה, ולמה נקרא שמה מחלה, ששמונים ושלושה חלאין יש בה, מחלה בגימטריה הכי הוו, וכולם פת במלח שחרית וקיתון של מים מבטלתן. הרי שע"י שלא יחסר הלחם והמים ויאכלו וישתו כראוי, יהיו ניצולים מהמחלות. וזה מה שסמך הכתוב וברך את לחמך ואת מימך וכשיהיה כן אזי בודאי שגם ינצלו מן המחלות ויתקיים בהם והסירותי מחלה מקרבך.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, פרשת משפטים דפו"י צ"ז ע"א.

נט) ואם לבנו ייעדנה: בוא וראה, כמה יש לאדם להזהר שלא יטה דרכיו בעולם הזה, שאם זכה האדם בעולם הזה, ושומר את הנשמה כראוי, זה הוא אדם שהקב"ה רוצה בו, ומשתבח בו בכל יום בפמליא שלו, ואומר, ראו בן הקדוש שיש לי בעולם ההוא, כד וכד עשה. כך כך מעשיו מתוקנים.

ס) וכד האי נשמתא וכו': וכשהנשמה הזאת יוצאת מעולם הזה, זכה נקיה וברורה, הקב"ה מאיר לה בכמה אורות, בכל יום קורא עליה זו היא הנשמה של פלוני בני, שמירה תהיה לגוף ההוא שעזבה.

סא) ודא הוא דכתיב וכו': וזהו שכתוב, ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה. מהו כמשפט הבנות. כאן יש סוד לחכמים. בתוך סלע החזק, שהוא עולם הבריא, ברקיע הנסתר, העליון מכל הרקיעים אשר שם, יש היכל אחד, הנקרא היכל אהבה. שהוא עומד תחת קדש קדשים דבריא ושם אוצרות נסתרות, וכל נשיקין של אהבת המלך הן שמה, ואלו הנשמות שהן אהובות המלך נכנסות שם.

סב) כיון דמלכא עאל וכו': כיון שהמלך נכנס בהיכל המלך ההוא, שם כתוב, וישק יעקב לרחל, שזווג דנשיקין שם הוא, והקב"ה מוצא שמה את נשמה הקדושה ההיא, מיד מקדים ונושק אותה ומחבק אותה ומעלה אותה עמו ומשתעשע בה.

סג) ודא הוא כמשפט וכו': וזה הוא כמשפט הבנות יעשה לה, כדין שהאב עושה לבתו שהיא חביבה לו, שנושק אותה ומחבק אותה ונותן לה מתנות. כך עושה הקב"ה אל הנשמה הזכאה בכל יום. כמ"ש כמשפט הבנות יעשה לה.

סד) היינו דכתיב וכו': היינו שכתוב, יעשה למחכה לו. כמו שהבת הזאת דהיינו הנשמה, השלימה העשיה בעולם הזה. כך הקב"ה משלים לה עשיה אחרת בעולם הבא. שכתוב, עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו. וכאן כתוב יעשה לה. לומד גזירה שוה יעשה יעשה. שאף יעשה שבכאן הוא בחי' עין לא ראתה וגו'. ע"כ. זקן ההוא שטח את עצמו על הקרקע והתפלל תפלה. בכה כמקודם.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "יהונתן" (שמואל-א' פרקים יט-כ) מקבילה ל-משפטים על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. הַגָּה הַחַצִּים מִמֶּךָ וְהַגָּה שְׁלֹם לָךְ וְאִין מַה

א. מִי צִוִּיה לִי בְּזִבְחִי מִשְׁפָּחָה וְעַל כֵּן אִמְלִטָה גָּא

ה. מַה אֲשֶׁר דִּיבְרָנוּ אֲנִי וְאַתָּה ה' יִהְיֶה בֵּינִי וּבִנְיִךְ

ב. לִמְתִּי יִהְיֶה אֲמַר לְדוֹד הַשֹּׁמֵר וְנִזְבָּאת וּשְׁבַת בַּסֶּתֶר

ו. מַה לִּהְיוֹת הִיתָה הַמְלִיחָמָה וְדוֹד הַכָּה בָּהֶם מִכָּה גְּדוּלָּה

ג. אִם יִיטָב אֶל אֲבִי הָרַעָה אֲלִיךָ מַה אַעֲשֶׂה וּשְׁלַחְתִּיךָ וְהִלַּכְתָּ

שְׁבַת שְׁלֹם

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: אותי, בדרך בעלתי ממצרים, גבעת שאול, דוד, הכה שאול באלפיו, ובעתותו מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו.